

Blæs, søndenvind, lad søen høre dig!

(Den unge Lærkes Forårssang)

Tekst: St. St. Blicher 1857

Melodi: P. Heise 1866

1.

Blæs Søndenvind! lad Søen høre Dig!
Smelt Isen fra dens stille Sovekammer!
Lad de nyfødte Bølger boltre sig,
Og danse tindrende i Solens Flammer!

2.

Skin mildt, o Sol! fra Dine Marker blå!
Øs over Jorden Dine Strålebade!
Lad Blomsten af sin Vintergrav opstå,
Og Skoven smykke sig med unge Blade!

3.

Og se! Du stiger på Din Vældes Dag,
O Sol, omgivet af din Morgenrøde.
Jeg føler, Vind, dit lette Vingeslag,
Og gynger mig på dine Vover bløde.

4.

Jeg vugger mig på Forårsluft så mild,
I Forårsluft jeg spreder mine Vinger;
Jeg bader mig i Morgensolens Ild,
Og glødende mig op mod Himlen svinger.

5.

Højt op mod Himlen stiger jeg med Sang,
I stærke Toner skal min Fryd udstrømme;
Hvor mine Fædre sig blant Skyer svang,
Der vil jeg og min Forårslyst udtømme.

6.

Synk under mig, Du snebedækte Dal!
Dybt under mig, I hvide Bjergetoppe!
Nu vrimler det i højen Himmelsal;
Jeg hører mine Brødres Qvad deroppe.

7.

Jeg synger med: Velkommen skønne Vår!
Med Blomster små Du mine Dale pryder;
Det brune Bjerg sin Sommerklædning får,
Og Bækken gennem grønne Dale bryder.

8.

Klar fra sin Bakke vælder Kilden ud;
Solstrålen varmer, Himmelregnen væder;
Og Jorderige, som en yndig Brud
Står smilende i sine Højtidsklæder.

9.

Hvor er min Brud? o skynd Dig til mit Bryst!
Løft Dine Vinger fra den mørke Hede!
Mit Hjerte svulmer af den søde Lyst —
Kom! vi vil bygge os vort første Rede!

10.

Her skinner Solen, her er Mosset blødt;
Og unge Strå så lysegrønne bølge:
Her hos hinanden lunt og tæt og sødt
Vil Du og jeg os mellem Blomster dølge!

11.

I kælen Leg skal Vårens Tid hengå,
Og lige ømme skal os Somren finde;
Og med en væver Flok af søde Små
Bortdrage vi på Efterårets Vinde.

12.

Når næste Vår fremskinner da igen,
Og vækker Rosen af sin Vinterdvale
Til elsket Land vi atter ile hen,
Og hilse Solen i de grønne Dale.

Steen Steensen Blicher, 1782-1848

Peter Arnold Heise, 1830-1879